

Miljödepartementet

Internationella sekretariatet

EU-nämnden

Miljö- och jordbruksutskottet

Rådets möte (miljö) den 12 juni 2014

Kommenterad dagordning

1. Godkännande av dagordningen

Lagstiftningsöverläggningar

2. Godkännande av A-punktslistan

A-punktslistan är ännu inte känd

3. EU:s Luftvårdspaket (första läsning)

(a) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om begränsning av luftföroreningar från medelstora förbränningsanläggningar med en installerad effekt om minst 1 MW men mindre än 50 MW. (2013/0442 (COD))

(b) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, ändring av direktiv 2003/35/EC, (2013/0443 (COD))

- Orienteringsdebatt

Avsikten med behandling i rådet

Ordförandeskapet har för avsikt att miljørådet ska hålla en orienteringsdebatt om förslaget till direktiv om minskning av utsläpp från medelstora förbränningsanläggningar samt om förslaget till direktiv om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, ändring av direktiv 2003/35/EC (hädanefter kallat takdirektivet).

Bakgrund

Kommissionen presenterade den 18 december 2013 ett luftvårdspaket innehållande ett strategiskt handlingsprogram för renare luft i Europa, ett reviderat takdirektiv med bindande nationella utsläppstak för år 2020 och 2030, ett nytt direktiv för att minska luftföroreningarna från mellanstora energianläggningar och ett förslag till beslut för ratificering av det så kallade Göteborgsprotokollet.

Medelstora förbränningsanläggningar

Förslaget om medelstora förbränningsanläggningar syftar till att införa utsläppskrav av luftföroreningar för förbränningsanläggningar med en installerad effekt om minst 1 MW men mindre än 50 MW.

Utsläppskraven avser svaveldioxid, kväveoxider och partiklar (PM_{2,5}) och ska införas i tre steg:

- Ett år efter att direktivet ska vara infört träder utsläppskrav i kraft för nya anläggningar.
- 2025 införs utsläppskrav för befintliga anläggningar med en installerad effekt över 5 MW.
- 2030 införs utsläppskrav för befintliga anläggningar mellan 1 och 5 MW.

Utsläppskraven för reserv- och toppbelastningsanläggningar som används mindre än 500 timmar per år är lindrigare.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen avser verka för att den övergripande ambitionsnivån i förslaget bibehålls. Regeringen verkar för att partikelkraven sätts på en sådan nivå att det inte hotar biobränsleanvändning. Här granskar regeringen särskilt kraven för de minsta anläggningarna. Vidare granskar regeringen möjligheten att tidigarelägga utsläppskraven för de anläggningar som används mest. Regeringen anser att det är viktigt att säkerställa att de undantag från utsläppskraven som finns bl.a. för äldre reservanläggningar inte kan utnyttjas som kryphål. Vidare verkar regeringen för att kraven på administration och övervakning blir hanterbara för små- och medelstora företag samt för myndigheterna.

Förslag till takdirektiv

Förslaget till nytt takdirektiv ser kommissionen som en av de viktigaste rättsliga grunderna i EU:s luftvårdsarbete. Utöver att fastställa utsläppsminskningar för de ämnen som redan ingår i gällande takdirektiv (svaveldioxid, kväveoxider, flyktiga organiska ämnen och ammoniak) har det tillkommit reduktionsnivåer för små partiklar (PM_{2,5}) där sot särskilt ska beaktas samt för metan. Förslaget syftar till att säkra efterlevnaden av utsläppstaken i befintlig lagstiftning (direktiv (2001/81/EG), införliva Göteborgsprotokollets utsläppsbegränsningar till år 2020, ställa

ytterligare krav på utsläppsminskningar från år 2030 samt införa nya krav för utsläpp av metan. Kommissionens förslag till utsläppsbegränsningar till år 2020 är alltså samstämmiga med kraven i Göteborgsprotokollet. De skärpta kraven till 2030 syftar till att sänka halterna av luftföroreningar i EU ytterligare. Detta bedöms av kommissionen ge betydligt minskad hälsopåverkan och vara samhällsekonomiskt lönsamt för EU som helhet.

Förhandlingarna är i ett inledande skede. Förslaget till direktiv har diskuterats vid tre möten i rådsarbetsgruppen för miljöfrågor. I detta skede i förhandlingarna har ett flertal medlemsstater uttryckt reservationer beträffande den föreslagna ambitionsnivån.

Ordförandeskapet har förberett två frågor inför diskussionen:

1. Stödjer ni den strategiska ansatsen i förslaget att stegvis gå vidare för att minska utsläppen av luftföroreningar (2020-2030) i syfte att nå gällande luftkvalitetsnormer till 2020, förbättra koncentrationer i enlighet med WHO:s rekommenderade nivåer samt ta itu med gränsöverskridande påverkan?

2. Instämmer ni i att det är nödvändigt att inkludera jordbrukssektorn för att underlätta de reduktionsåtaganden som är uppsatta för 2030 och att mekanismer för detta i integreras förslaget om nationella utsläppstak?

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen anser att Sverige så långt som möjligt ska stödja kommissionen i det fortsatta förhandlingsarbetet och avser att verka för en ambitiös linje i förhandlingarna. Regeringen anser även att det är viktigt att bevaka att reduktionsnivåer för metan och fina partiklar (där sot ingår) ingår i direktivet.

1. Stödjer ni den strategiska ansatsen i förslaget att stegvis gå vidare för att minska utsläppen av luftföroreningar (2020-2030) i syfte att nå gällande luftkvalitetsnormer till 2020, förbättra koncentrationer i enlighet med WHO:s rekommenderade nivåer samt ta itu med gränsöverskridande påverkan?

Regeringen stödjer kommissionens förslag till nytt takdirektiv som syftar till att sätta EU på spåret för att nå dels de långsiktiga målen som antogs i EU:s sjätte och sjunde miljöhandlingsprogram, dels WHO:s rekommenderade nivåer för luftkvaliteten. Regeringen avser att i

förhandlingarna driva en linje som ger ett så ambitiöst direktiv som möjligt.

2. Instämmer ni i att det är nödvändigt att inkludera jordbrukssektorn för att underlätta de reduktionsåtaganden som är uppsatta för 2030 och att mekanismer för detta i integreras förslaget om nationella utsläppstak?

Regeringen anser att det är av stor vikt att inkludera alla berörda sektorer för att nå reduktionsåtagandena på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt. En viktig förutsättning i direktivet är att medlemsstaterna själva får bestämma hur de vill nå reduktionsnivåerna. I enlighet med subsidiaritetsprincipen utformas åtgärder lämpligen på nationell nivå så att nationellt kostnadseffektiva åtgärder införs. Detta är också viktigt eftersom teknik och metoder förändras över tid. Det viktiga är att reduktionsnivåerna nås och att det finns kontrollfunktioner för detta, inte hur de nås.

För ytterligare information se rådsPM.

4. Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av direktiv 2001/18/EG som ger medlemsstaterna möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av GMO inom sina territorier.

(Uppdatering av underlaget och SE ståndpunkt kommer ske efter att frågan har förhandlats i Coreper den 28 maj)

- *Eventuell politisk överenskommelse*

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapets avsikt är att vid rådsmötet få till stånd en politisk överenskommelse om förslaget till förordning om att begränsa eller förbjuda odling av GMO inom en medlemsstats territorium.

Bakgrund

Den 27 juli 2010 presenterade kommissionen ett förslag till förordning (2010/0208 (COD) som tillfogar en artikel 26b till direktiv 2001/18/EG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer (GMO) i miljön. Artikel 26b ger medlemsstaterna möjlighet att begränsa eller förbjuda odling av GMO inom sina territorier även om den aktuella grödan har fått ett EU-godkännande för odling. Utöver det föreslås inga förändringar när det gäller själva hanteringen av ansökningar och godkännanden av GMO i EU.

Det grekiska ordförandeskapet har tagit fram ett reviderat kompromissförslag. Det aktuella förslaget innehåller bland annat närmare beskrivningar av tillvägagångssätt och tidsfrister för medlemsstaterna, kommissionen och sökande företag för att göra undantag från odling av GMO samt övergångsregler för de redan godkända GMO enligt direktiv 2001/18. Skälen för undantag återfinns nu i artikeltext. Olika varianter på dessa kompromissförslag har diskuterats under våren. Vid kommande möten i Coreper är fortfarande flera viktiga frågor utestående. Det rör bland annat WTO-förenlighet, under vilka skäl som undantag ska vara möjliga, tidsfristernas längd, eventuell prejudicerande verkan samt förtydliganden i föreslagen text.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringens ståndpunkt är att få till stånd lösningar som värnar det befintliga regelverkets höga krav på skydd för människors och djurs hälsa och miljön och som samtidigt är i överensstämmelse med regelverket för den inre marknaden och WTO. Det är även viktigt att de skäl, under vilka undantag för odling ska medges, är välmotiverade.

För regeringen är dessa frågor fortfarande utestående inför miljørådet.

Regeringen hade önskat att lagstiftningen blir tydligare vad gäller WTO-förenligheten och likaså att skälen för medgivande av undantag är tydligare.

Regeringen har under förhandlingarna välkomnat kommissionens ansträngningar för att lösa problemen inom GMO-området, men har också sett svårigheter med det förslag som presenterats. Regeringen är mån om att kärnan i GMO-regelverket, nämligen en vetenskapligt grundad riskbedömning från fall till fall av GMO även i fortsättningen ska vara grunden för godkännande av GMO inom EU. Detta inbegriper försiktighetsprincipen.

Sverige stödde det danska ordförandeskapets kompromissförslag 2012, framför allt motbakgrund av att EU-nämnden ansåg att regeringen skulle stödja det danska förslaget.

För ytterligare information se rådsPM

Icke lagstiftande verksamhet

5. (ev.) Godkännande av A-punktlistan

Se punkt 2. A-punktlistan är ännu inte känd

6. Rådsslutsatser om Konventionen om biologisk mångfald (CBD)

- (a) Förberedelser inför det 12:e mötet partsmötet (COP 12) den 6-17 oktober 2014 i Sydkorea
- (b) Förberedelser för partsmöte i konventionen om biologisk mångfald - Cartagena-protokollet (COP-MOP 7)
- (c) Förberedelser inför första partsmötet under Nagoyaprotokollet (COP-MOP 1) den 6-17 oktober 2014 i Sydkorea

- Antagande av rådsslutsatser

Bakgrund

Konventionen om biologisk mångfald trädde i kraft 1993. Konventionen syftar till bevarande av biologisk mångfald, hållbart nyttjande av dess beståndsdelar och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser. Under konventionen har två protokoll antagits: Cartagena-protokollet om biosäkerhet och Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser och tillhörande traditionell kunskap samt en skälig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av dessa. Det är oklart om protokollet kommer att hinna träda i kraft i tid för att ett partsmöte om Nagoyaprotokollet ska kunna äga rum i samband med partsmötet för konventionen om biologisk mångfald.

Vid partsmötet ska en andra genomgång göras av arbetet med att genomföra den strategiska planen för biologisk mångfald 2011-2020 som antogs vid partsmötet i Nagoya 2010. I utkastet till rådsslutsatser läggs särskild tonvikt på att följa framsteg i konventionsparternas nationella strategier och planer för biologisk mångfald med utgångspunkt i de 20 s.k. Aichimålen för biologisk mångfald. Inför partsmötet ses frågan om mobilisering av resurser för att genomföra den strategiska planen som en nyckelfråga av många parter. De föreslagna rådsslutsatserna hänvisar till att rådet för utrikesfrågor i december 2013 bekräftade att EU har ett åtagande att bidra till att förverkliga det preliminära målet.

Rådsslutsatserna understryker att en effektiv organisation och samverkan mellan konventioner, avtal och organisationer som kan bidra till att genomföra konventionen är viktiga för att nå framgång. Vidare pekar rådsslutsatserna på en rad tekniska frågor där särskilt arbetet med att identifiera ekologiskt viktiga områden på djuphaven lyfts fram, där partsmötet förväntas besluta att listor över sådana områden ska ställas till förfogande för de organisationer som hanterar områden utanför nationell jurisdiktion. Slutligen behandlar rådsslutsatserna frågan om att ändra i konventionens terminologi så att urfolk i framtida beslut benämns som sådana (eng: Indigenous peoples). Denna fråga är viktig ur ett folkrättsligt perspektiv och väcktes vid förra partsmötet.

Cartagenaprotokollet är ett protokoll under konventionen om biologisk mångfald. Protokollet trädde i kraft den 11 september 2003. Protokollet reglerar gränsöverskridande förflyttningar av genetiskt modifierade organismer (GMO). Reglerna ger parter möjligheter att kräva information om export av GMO och neka import om GMO bedöms kunna skada den biologiska mångfalden. Protokollet reglerar även dokumentationskrav och utväxling av information.

Rådsslutsatserna välkomnar det arbete som gjorts i de arbetsgrupper som verkar under Cartagenaprotokollet. Rådet uppmanar COP-MOP 7 att ta steg framåt vad gäller frågor om bl.a. den strategiska planen för 2011-2020, socioekonomi, implementering av riskhantering och riskbedömning, samt verka för att uppnå en realistisk budget för protokollet.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen stöder förslaget till rådsslutsatser

7. EU:s ramverk för klimat och energipolitik fram till 2030

- Riktlinjedebatt

Bakgrund

Europeiska rådet beslutade 2009 om ett mål för EU att minska utsläppen av växthusgaser med 80-95 % till 2050 i samband med de enligt FN:s vetenskapliga klimatpanel (IPCC) nödvändiga utsläppsminskningar från de industrialiserade länderna som grupp, för att kunna hålla den globala temperaturökningen under två grader Celsius. Ett antal steg har tagits för att förtydliga vad detta innebär för EU för tiden fram till 2050.

Den 22 januari i år presenterade kommissionen ett förslag till ramverk för EU:s klimat- och energipolitik fram till 2030. Kommissionens förslag omfattar ett klimatmål om 40 % för EU-interna utsläppsminskningar och ett bindande mål på EU-nivå för förnybar energi om minst 27 % till 2030. Inga nya mål för energieffektivisering föreslås, kommissionen aviserar att den avser att återkomma till frågan efter avslutad översyn av direktivet om energieffektivisering senare i sommar eller tidig höst. Kommissionen föreslår också indikatorer för konkurrenskraft och försörjningstrygghet. Ramverket ska enligt förslaget följas upp med nationella planer för konkurrenskraftig, säker och hållbar energi. Kommissionen föreslog som en del av ramverket att en stabilitetsreserv av utsläppsrätter införs från 2021 i EU: system för handel med utsläppsrätter (EU ETS) (KOM(2014) 20 slutlig). Reserven ska stabilisera tillgången på utsläppsrätter i systemet för att förhindra att

stora överskott eller underskott uppstår och därmed förhindra stora prisvariationer.

Frågan har eller kommer även att behandlas i flera av rådets konstellationer (Miljö, Konkurrenskraft, Energi, Ekofin, Jordbruks- och fiskerådet) samt i Europeiska rådet.

Inför Miljörådet den 12 juni har det grekiska ordförandeskapet tagit fram två diskussionsfrågor:

- *Vilka sektorer, i ett nationellt perspektiv, har möjlighet att bidra med signifikanta utsläppsminskningar eller där utmaningarna för utsläppsminskningar är större i ett 2030 perspektiv? Hur kan dessa möjligheter och utmaningar beaktas i styrmedel och åtgärder för energi och klimat efter 2020?*
- *Vilka typer av styrmedel och åtgärder på EU-nivå kan bidra till att möta investeringsbehoven för energi- och klimatramverket till 2030?*

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar EU-kommissionens förslag till ett ramverk för EU:s klimat- och energipolitik till 2030, men anser att ambitionsnivån behöver höjas. Regeringen anser att det är av högsta prioritet att EU enas om ett ambitiöst ramverk senast vid Europeiska rådet i oktober 2014. Mål bör sättas om att minska växthusgaser inom EU med 40 % till 2030 jämfört med 1990 och fördelas mellan medlemsländerna på ett kostnadseffektivt sätt. Regeringen kan därutöver tänka sig ytterligare 10 % utsläppsminskning i form av internationella krediter förutsatt att andra utvecklade länder tar sin del av bördan i de internationella förhandlingarna. Ett bindande mål på EU-nivå om minst 27 % förnybar energi bör också ingå.

Den starka kopplingen mellan planen för EU:s minskade energiberoende och 2030-ramverket gör att dessa bör hanteras samlat, senast vid Europeiska Rådet i oktober. Utvecklingen i Ukraina understryker behovet av ett beslut om ett ramverk till 2030. Ett ambitiöst klimat- och energiramverk baserat på kommissionens förslag innebär viktiga steg även för att minska EU:s energiberoende och öka försörjningstryggheten.

För ytterligare information se rådsPM

8. Övriga frågor

(a) Pågående lagstiftningsärenden

(i) **Förslag till ändring av Europaparlaments och rådets förordning EU/525/2013 om mätning, rapportering och verifiering (MRV) av koldioxidutsläpp från sjöfarten (första läsning)**

- Information från ordförandeskapet

Kommissionen presenterade förslaget till ändring av förordningen den 28 juni 2013. Avsikten med förslaget är att etablera ett regelverk för mätning, rapportering och verifiering (MRV) av storleken på koldioxidutsläppen och bränsleförbrukningen från sjöfarten som ett första steg i arbetet med att minska utsläppen från internationell sjöfart. Det långsiktiga målet är att bygga upp ett regelverk som kan bli en förebild för en internationell reglering av sjöfartens utsläpp av växthusgaser som idag är oreglerade under Kyotoprotokollet och inte ingår i EU:s 2020 mål.

Det föreslagna regelverket ska dessutom kunna användas för att få fram information om åtgärders effektivitet och på så sätt i längden bidra till att sjöfarten minskar sina utsläpp och sänker sina kostnader. Det har därmed indirekt i huvudsak positiva effekter på utsläppen av luftföroreningar. Det långsiktiga målet är att regelverket ska kunna bli en förebild för en internationell reglering av sjöfartens utsläpp av växthusgaser.

Förslaget har förhandlats vid flera tillfällen i rådsarbetsgruppen för miljö. Europaparlamentet antog den 16 april 2014 sitt yttrande i första läsning.

För ytterligare information se bifogat faktaPM

(ii) **Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv för att minska konsumtionen av plastbäckassar - ändring av direktiv 94/62/EC (första läsning)**

- Information från ordförandeskapet

Syftet med förpackningsdirektivet är att harmonisera nationella bestämmelser om hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall för att å ena sidan förebygga och minska inverkan på miljön i samtliga

medlemsstater och i tredje land och därmed säkerställa en hög miljöskyddsnivå, och å andra sidan säkerställa en fungerande inre marknad och undvika handelshinder samt snedvridning och begränsning av konkurrensen inom gemenskapen. Medlemsstaterna ska inte hindra att förpackningar som uppfyller bestämmelserna i direktivet släpps ut på marknaden.

Kommissionen presenterade förslaget till ändring av förpackningsdirektivet i november 2013 (2013/0371(COD)). Förslaget syftar till att komplettera förpackningsdirektivet med krav på att medlemsländerna inom två år ska vidta åtgärder för att uppnå en minskad förbrukning av tunna plastbärkassar. Medlemsstaterna ska därefter rapportera till kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits. Åtgärderna kan bestå av saluföringsrestriktioner (som ett undantag för just denna grupp av förpackningar) nationella minskningsmål eller ekonomiska styrmedel. Saluföringsrestriktioner får inte utgöra kvantitativa importrestriktioner, godtycklig diskriminering eller förtäckt begränsning av handeln enligt fördraget om EU:s funktionssätt.

Förslaget har behandlats i rådsarbetsgruppen för miljö vid fyra tillfällen under det grekiska ordförandeskapet. Europaparlamentet antog i april sitt yttrande i första läsning. Europaparlamentets ståndpunkt innebär en högre ambitionsnivå än kommissionens föreslag, framför allt genom ett mål om 80 % minskning av förbrukningen av plastbärkassar i EU inom fem år från att direktivet antagits.

(b) Förslag till rådets beslut om ratificering av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod inom ramen för FN:s Klimatkonvention

- Information från ordförandeskapet

Kommissionen presenterade den 6 november 2013 ett förslag till rådsbeslut om hur EU ska ratificera den andra åtagandeperioden av Kyotoprotokollet.

Förslaget syftar till att ratificera Doha-ändringen till Kyotoprotokollet som antogs vid COP 18 i Doha 2013, inklusive ändringar av övervaknings- och rapporteringsförordningen vad gäller det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet. I korthet innebär detta en ratificering av EU:s åtagande att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % mellan 1990 och 2020.

Frågan har behandlats vid ett antal tillfällen i rådets arbetsgrupp för miljöfrågor.

Ordförandens senaste förslag till rådsbeslut följer svensk position och öppnar också för svenskt godkännande av Dohaändringen i Kyotoprotokollet i riksdagen. Förslaget bygger helt på befintlig EU-lagstiftning, det s.k. klimat- och energipaketet från 2008 med en gemensam utsläppsnivå för utsläpp från de sektorer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS) och utsläppsnivåer per medlemsstat för utsläpp från de sektorer som inte omfattas av EU ETS. I det sista skedet av förhandlingarna har dock ett medlemsland föreslagit förändringar av ordförandens förslag. Ingen annan medlemsstat stöder ändringsförslaget som bl.a. skulle kunna innebära att man öppnar upp EU:s klimat och energipaket och även riskerar att försena EU:s ratificering av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

(c) Internationella möten

- Information från ordförandeskapet och kommissionen

(d) Hormonstörande ämnen

- Information från den franska delegationen

Frankrike avser informera miljørådet om den nationella strategin som offentliggjordes i mars 2014 med syfte att minska exponeringen för människa och miljön av hormonstörande ämnen.

Frankrike uppmanar samtidigt kommissionen att anta kriterier för definition av hormonstörande ämnen baserade på ämnens inneboende egenskaper samt att implementera de utfasningskriterier som lagts fast i förordningarna om växtskyddsmedel¹ respektive biocider².

Den svenska regeringen har den 22 maj 2014 beslutat att stämma kommissionen för att inte ha fastställt kriterier för identifiering av hormonstörande ämnen inom ramen för biocidförordningen. Dessa kriterier skulle ha varit på plats i december 2013. Avsaknaden av övergripande kriterier för identifiering av hormonstörande ämnen inom EU försvårar genomförandet av olika kemikalierättsakter och är i strid med ambitionerna i EU:s sjunde miljöhandlingsprogram. Det försvårar också Sveriges arbete med att genomföra proposition 2013/13:39 – På väg mot en giftfri vardag.

Regeringen förslår att Sverige ger sitt stöd till Frankrike i uppmaningen till EU-kommissionen att anta kriterier för definition av hormonstörande ämnen baserade på ämnens inneboende

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användande av biocidprodukter.

egenskaper samt att implementera de utfasningskriterier som lagts fast i förordningarna om växtskyddsmedel³ respektive biocider⁴.

(e) Högfluorerade ämnen

- Information från den svenska delegationen

Den svenska regeringen avser lyfta en övrig fråga på miljørådet för att uppmärksamma och söka stöd från övriga medlemsstater och kommissionen om behovet av att ta fram en handlingsplan på EU-nivå för högfluorerade ämnen s.k. PFAS.

PFAS omfattar hundratals kemiska föreningar. Ämnens vatten- och fettavstötande egenskaper och deras värmetålighet är skälet till att de har fått många användningsområden. Ämnena finns i en mängd konsument- produkter, t.ex. fritidskläder och skor, rengöringsmedel, impregneringsmedel och brandsläckningsmedel. PFAS-ämnen är långlivade i miljön och kan transporteras långa sträckor, vilket är orsaken till att de förekommer i höga halter hos djur i Arktis. Vissa av ämnena är bioackumulerande och toxiska och kan skada fortplantningen hos människor och djur. Med anledning av den senaste tidens rapportering om dricksvattentäcker som förorenats av brandskum vid övningsplatser i Sverige, avser regeringen även uppmärksamma övriga medlemsstater på detta problem.

Idag är endast användning av det högfluorerade ämnet PFOS förbjudet inom EU och ett begränsningsförslag pågår för det högfluorerade ämnet PFOA under EU:s kemikalieförordning REACH. Därutöver har en handfull PFAS identifierats som ämnen med särskilt farliga egenskaper och finns upptagna på EU:s kandidatförteckning till REACH. Andra högfluorerade ämnen introduceras som alternativ och vissa av dessa har nu uppmätts i både miljön och humant blod.

Mycket tyder på att de skadliga egenskaperna hos högfluorerade ämnen är mer eller mindre gemensamma för hela gruppen. Dessa ämnen används också i olika kombinationer och ett ämne i en vara ofta byts ut mot ett annat snarlikt. Det är därför angeläget att göra en samlad bedömning av riskerna och behov av åtgärder för hela gruppen högfluorerade ämnen. Den svenska regeringen föreslår därför att en handlingsplan på EU-nivå bör omfatta en sådan samlad bedömning.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användande av biocidprodukter.

(f) Det inkommande ordförandeskapets arbetsprogram

- Information från den italienska delegationen

Italien tar över ordförandeklubban i EU:s ministerråd den 1 juli 2014. Italien är det första landet i ordförandeskapstrion som även består av Lettland (våren 2015) och Luxemburg (hösten 2015). På miljørådet den 12 juni väntas Italien att närmare redogöra för sina prioriteringar på miljö- och klimatområdet under sitt ordförandeskap.